

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

XXXV. Extendit Oza manum ad Arcam Dei, & tenuit eam. 2. Reg. c. 6. v. 6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

rores, præfertim Plinius *Lib. 35. c. 10.*
 Hæc porrò imago, cùm suam jamjam
 perfectionem, post summam tanti
 temporis diligentiam, obtinisset,
 paulò post, ex Insulâ Rhodo, Romam
 translata, ibidem in Templo pacis,
 in loco præ reliquis conspicuo, col-
 locari meruit. Cùm autem, die quã-
 dam, Apelles Templum ingressus, ean-
 dem fuisset intuitus, in hæc verba
 prorupisset fertur: *O eximium Opus! ô ra-
 rares! Summus labor! artificium maxi-
 mum!* ne autem laudatorem tantum,
 sed & momum ageret, sequentia
 subjunxit: *Una Imagini huic deest gratia,
 sive vita, quam si habuisset, procul dubio im-
 mortalis fuisset.*

Longè aliter de MARIA, Imagine
 illâ elegantissimâ, quam tota Sacro-
 sancta Trinitas, veluti perfectissimum
 Omnipotentia opus, maximo artificio,
 ab æterno elaboravit, discurrere possumus,
 pro quâ Spiritus Sanctus, majo-

ri longè studio, fuit sollicitus, ita eam
 in primo illo Conceptionis instanti,
 à turpissimâ peccati originalis maculâ
 præservando, ut momum minimè ad-
 mittat, dicentem, Sacratissimæ huic,
 ac vivæ Numinis Imagini gratiam ali-
 quando defuisse, quam, non absque
 mysterio, Arch-Angelus, DEI nuntius,
gratiâ plenam concelebrat, sine ullâ
 temporis præteriti, præsentis, aut fu-
 turi additione, ut nimirum intelligen-
 retur, nullum omninò tempus fuisse,
 imò nec momentum extitisse, quo
 MARIE gratiam defuisse, dici posset.

§. 7. *Anagramma.*

VoCata sine oMni Labe,
 aLta gradu!

238.

En minimè vocata es impura: alta gradu!
 Versio litteralis.

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS XXXV.

§. I. *Scriptura.*

239. *María Virgo, arCa pVra,*
non attreCtanDa.

2. Reg. c. 6. v. 6. *Extendit Oza manum*
ad Arcam DEI, & tenuit eam.

CUM Arca DEI novo fuisset plau-
 stro imposita, ac præcedente,
 Citharamque suam pulsante
 Davide, omniq̃ Israël varijs instru-
 mentis colludente, de domo Amina-
 dab abduceretur, tristis in itinere ca-
 sus accidit; vix enim incautus Oza
 manum paulisper ad Arcam DEI ex-
 tenderat, tenens eam, cùm ecce!
Iratus est indignatione Dominus contra
Ozam, & percussit eum super temeritate, qui
mortuus est ibi juxta Arcam DEI.

x. 7.

Quod hic Ozæ, incauto Arcæ fœ-
 deris, plaustrique, quò vehebatur,

attrectatori contigit, hoc idem timen-
 dum ijs, qui purissimam Numinis Ge-
 nitricem, quam felicem DEI Arcam
 jam sapiùs ostendimus, indignè tra-
 ctare, & non tantum pollutis affectu-
 um, aut sordidis actionum pedibus,
 Currum hunc ascendere, verum insu-
 per temerarijs manibus, id est, opi-
 nione in maculam pertinaciter incli-
 nante, improbè contrectare non eru-
 bescunt; Quemadmodum enim Ne-
 storius, hæreticæ pravitate antesigna-
 nus, à DEO graviter est percussus, eò
 quod Marianam hanc Arcam Deife-
 ram, sive Matrem DEI fuisse negarit,
 adeò, ut impia ejus lingua à vermibus
 fuerit consumpta: Quemadmodum
 Constantinus Copronimus, Græcorum
 Imperator (referentibus Glicâ, & Ce-
 dreno) parem tulit vindictam, eò
 quòd

quòd MARIAM marsupio, omnî auro, ac pecuniâ spoliato, ac vel ideò parùm æstimato, comparare sit ausus, ita ut pestilentî tumore correptus, diræ morti in prædam cesserit, ac cognitâ sui mali causâ, errorem revocârît; Quemadmodùm Cajanus Comicus, in MARIAM impius, ab eâ quidem in somnis admonitus, nec tamen resipiscens, alterâ die sine manibus, ac pedibus est inventus: sic iram quoque Domini pertimescant illi, qui MARIAM Virginem, Arcam puram, ausint atrectare. Sciant nimirum, in criminalibus, nulli licitum, *accusare Imperatricem, vel Reginam gravis ejusdem delicti, nisi probas habeat, luce meridianâ clariores.* Ex quo discant, nemini licitum, accusare MARIAM, dignissimam Cœli Reginam culpæ originalis, cum non tantum ad hoc defendendum clara proba deficiat, verum potiùs luce meridianâ clariores convenientiæ, ac probæ, pro immaculatâ inveniuntur. Hinc timeant calumniatores; sicut enim, jam in hac vitâ, à summo Christi in terris Vicario, specialiter à Sixto IV. Excommunicatione, ipso facto incurrendâ, solique Romanæ Sedi reservatâ, percutiebantur omnes ij, qui publicè auderent dicere, falsam esse opinionem, quòd fuerit MARIA sine labe concepta, Concilio quoque Tridentino, dictum fulmen in refractarios detonandum clarè confirmante: sic etiam in alterâ vitâ, graviter à Divinâ Nemesi percutientur; *Maledicti nimirum erunt, O MARIA! qui contempserint Te, & condemnati erunt omnes, qui blasphemaverint Te. Ecce confundentur, & erubescunt omnes, qui pugnant adversum te, erunt quasi non sint, & peribunt viri, qui contradicunt Tibi, quæres eos, & non invenies viros rebelles tuos, erunt, quasi non sint, & veluti consumptio, homines bellantes adversum Te.* Et meritò hæc similibus eveniunt; Currus enim humilitatis est MARIA; hinc tales superbos respuit: vehiculum est, quo ad Cœlos itur, hinc illos non assumit, qui mundi se-

mitas MARIAM trivisse defendunt: Currus est igneus, hinc tepidos, atque in jugi immaculatæ suæ Conceptionis servitio torpentes refugit: Recto hic Currus tramite ad altra procedit; unde illo vehi non potest, qui cum impijs, impiè de MARIA sentientibus, *in circuitu ambulat.* Ascensus ad hunc Currum purpureus est, & roseo Agni immaculati Sanguine tinctus; hinc cavendum à sinistris de illâ cogitationibus, quæ ex prævisis effusi hujus Sacratissimi Sanguinis meritis, à communî labe est præservata. Illis tantummodò Marianum hunc Currum securè attingere, imò omninò insilire permissum, quorum pedibus, hoc est, in Immaculatam affectibus, Amor addidit alas, & promovendi Virginei cultûs, honorisque illibati stimulans desiderium calcar subministravit. In corde enim devoti Mariophili, cum Davide Rege, ante Arcam, hilarî devotione procedentis,

Virginis hæc magnum gloria calcar habet.

Hinc, pro coronide, dicere omnibus, & singulis id ipsum audeo, quod in Actibus Apostolorum Spiritus dixit Philippo: *Accede, & adjuge te ad currum istum!* id est, accedamus cum fiduciâ, ad Currum hunc Virgineum, immaculatum, minimè atrectandum, nosque ei jugiter adjungamus! accedamus per devotionem, adjungamus nos per imitationem: ut hoc Curru, & hac Arcâ deducente, ad felicem Cœlestis Patriæ terminum pertingere valeamus.

§. 2. *Authoritas.*

S. DOMINICI OPINIO, pro PVra, & ILLibata. 240.

Sicut primus Adam fuit ex terrâ Virgine, & nunquam maledictâ formatus, ita decuit, in secundo Adam fieri, scilicet Christo, cujus Terra, id est, Mater Virgo, nunquam fuit maledicta. Tract. de Corp. Christi, contra Albig.

§. 3.

Joann. Moscus
Prat. Spi-
rit. c. 4

L. 5. ff. de
pœnis l.
ult. cod.
de proba-
tione.
C. litteras
de præ-
sumpt.

In Extra-
vag. gra-
ve nimis
de Reliq. &
vener. SS.
Sess. 5.
decret. de
peccato
orig.

Job. 13.
v. 16.

Isaïa. 41.
v. 11. &
12.

Psal. 11.
v. 9.

Act. 8.
v. 29.

§. 3. Ratio.

VirgInIs ILLibatæ perfeCtior
reDe MptIo.

241.

PRæter Redemptionem liberati-
vam, communiter modò Theo-
logi statuunt etiam præservativam,
quam Sacra Scriptura videtur indica-
re Pſal. 85. v. 13. *Eruiſti animam meam,
ex inferno inferiori.* In quem locum
S. Auguſtinus ſic commentatur :
*Quemadmodum, ſi Medicus videat tibi im-
minentem ægritudinem, fortè ex aliquo la-
bore, & dicat tibi: parce tibi, ſic te tracta, re-
quieſce, his tibi utere; nam ſi non feceris,
ægrotabis: tu autem, ſi feceris, & ſanus
fueris, rectè dices Medico: liberaſti me ab
ægritudine, non in qua eram, ſed in qua
futurus eram, &c.* Inter duas verò has re-
demptiones, præſervativam omni-
nò perfectiorem eſſe, videtur poſſe
ex eo manifeſtè oſtendi, quia illa
magis cedit in gloriam redimentis,
majoremque virtutem requirit in præ-
ſervante. Quis enim non magis ce-
lebret Belli- Ducem, qui hoſtes longâ
Victoriarum ſerie ita peſſundat, ut
ille tamen nullo ſanguinis pretio,
aut cladis propriæ periculo trium-
phum mercari debeat, atque adedò
cogatur materiam aliquam hoſtibus
relinquere, propter quam adhuc ex-
ultent, ſe nempe ſuccubiſſe quidem,
at non penitus inultos? vel quis non
præclariorem dicat Archiatrum, qui
omnem ſanitatæ, & morborum vi-
ciſſitudinem avertit? aut Navarchum,
qui periculo etiam navigantes exi-
mit? Atqui de ratione perfectiſſimi
Artificis eſt, ut in ſubjecto perfectiſſi-
mo Opus perfectiſſimum exercent.
Ergo, cum Beata Virgo fuerit perfe-
ctiſſimum ſubjectum redemptionis,
& Chriſtus perfectiſſimus Redemptor,
juxta Apoſtolum, de quo etiam Pſal-
miſta Pf. 29. *Copioſa apud eum redemptio,*
de ratione erat, ut reſpectu *MARIÆ*
perfectiorem exerceret redemptio-
nem, quæ nempe erat præ-
ſervativa.

§. 4. Historia.

B.anna, ob partVM pVræ
FILLæ, CoLenDa.

242.

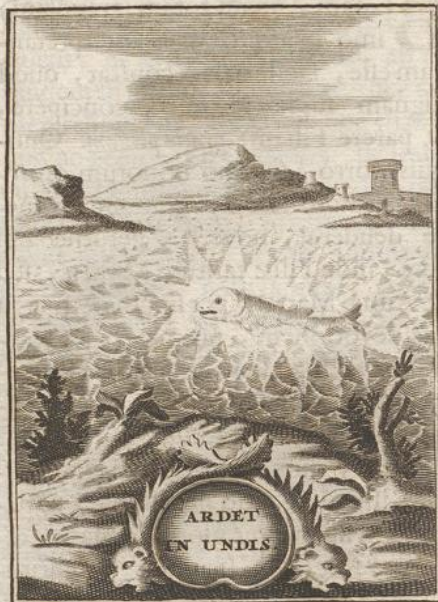
BEatam Annam totam gratioſam,
imò ipſam *Gratiam* interpretan-
dam eſſe, facile ex eo conſtat, quòd
dignam fuiſſe ſciamus, concipere,
& parere Filiam, *gratiã plenam.* Quis-
quis porrò à ſummo bonorum omni-
um largitore DEO, gratiam obtine-
re deſiderat, noverit, perutile ſibi
fore, non Filix tantum *MARIÆ*, ſed
& Annæ Matris, per ſingularem erga
eas devotionem, promereri patroci-
nium. Hoc cliens aliquis, Divæ An-
næ longo jam tempore ſpecialiter ad-
dictus, ab ipſa Beatiffima Virgine ſuit
edoctus; dum enim in Oratione diu-
tiùs ille aliquandò perſiſteret, appa-
rentem ſibi habuit glorioſiſſimam Cœ-
lorum Reginam, ſpecie, ac pulchritu-
dine incomparabilem, mirã luce cir-
cumfulam. Quem autem in finem,
adeſſe oranti *MARIA* voluit? cauſa
certè alia non fuit, quàm, ut ad ul-
teriorem, imò in dies majorem cul-
tum, erga Divam Annam, ſervulum
animaret, modum inſuper edoceret,
Eandem debite colendi, ac ſummo
cum fructu honorandi. Et quisnam
ille modus à *MARIA* edoctus? audite.
In memoriam ſcilicet revocando par-
tum puræ Filix, ac ſæpiùs hæc verba,
Divæ Annæ acceptiſſima, devotè pro-
ferendo: *Benedicta ſit Sancta Anna, Ma-
ter MARIÆ, ex qua immaculata pro-
ceſſit Caro MARIÆ.* Philippus Ki-
ſelius, in *Appendic. 2. ad Alv. 7. Centur. 7.
Decad. 9.* Quis non etiam noſtrum tam
ſuccinctæ aſſueſcat præcatiunculæ, quâ
Beatam Annam, ob partum puræ Fi-
lix, colendo, & Filiam, & Matrem,
imò, per eas, DEUM ipſum redde-
re ſibi propitium po-
terit.

**
*

P 3

§. 5.

§. 5. *Symbolum.*243. STELLA pISCIS, In aqVIs
MarInIs raDIans.

*Stella datur Piscis, medias qai splendidus Undas
Pertranfit: speciem Sideris ille refert.
Stella MARIA. Marii medijs magis ardet in Undis
Criminis infausti, dum sine labe micat.
Luce splendida fulgebis. Tob. c. 13. v. 13.*

§. 6. *Antiquitas.*244. VIRGO, DenVDato Corpore,
InDeCens.

TEmpus erat, quo Civitatis cujusdam Virgines, nescio, quo furore infano correptæ, mirum in semetipsas defævire, ac violentas propriæ vitæ manus inferre, non dubitabant. Tandem, cum de medijs, reliquas adhuc Virgines à tantâ crudelitate reprimendi, cogitabant omnes, sequens Gubernatori incidit salutare remedium: Sciebat ille, quantum dictæ Virgines pudicitix suæ, ac honestatis semper fuif-

sent studiosissimæ: proclamari ergo publicè faciebat, statutum esse, ut quæ se impostèrùm occisura esset, mox corpore in publicam plateam delato, ac turpiter denudato, in commune plebis probrum suspendenda, ac omnium conspectui exponenda esset. At illæ summam hanc pudendæ nuditatis indecentiam magis, quàm ipsam mortè, perhorrescentes, mox à crudeli delirio cessârunt, tantumque furorem protinùs coercentes, acquieverunt, ad eò quidem, ut à die illâ, quâ lex denudationis promulgata fuit, nulla deinceps violentas sibi manus inferre ausa fuerit. *Aulus Gellius lib. 15. noct. att.*

Quòd si corpus cujuscunque Virgini denudari, ad eò inhonestum jam tum censebatur, ab infidelibus etiam populis, ut ipsæ Virgines hanc statùs sui ignominiam, ipsâ etiam morte graviorem existimârint, quantò magis censeretur debet, indecorum futurum fuisse, si Virginum Virgo, *Virgo fidelis*, quæ, ut talis, DEUM genitura erat, gratiæ veste, vel ad momentum, denudata, in suâ Conceptione, mundi immundi conspectum subire debuisset. Non sic spolianda candidissimis innocentiæ vestimentis MARIA: sed præclarissimis potiùs Gratiæ ornamentis exornata, velut Reginam Angelorum, & DEI Matrem decebat, ingressa, dicenda est prout ipsa de se testari dignata est, dicens: *Induit me vestimentis salutis, & indumento justitiæ circumdedit me.* *Jsaix. c. 61. v. 10.*

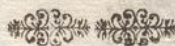
§. 7. *Anagramma.*

MVnDa, eLeCta VIRGO, 245
sIne Labe

Munda, amata, electa Virgo, prima venis!

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De